

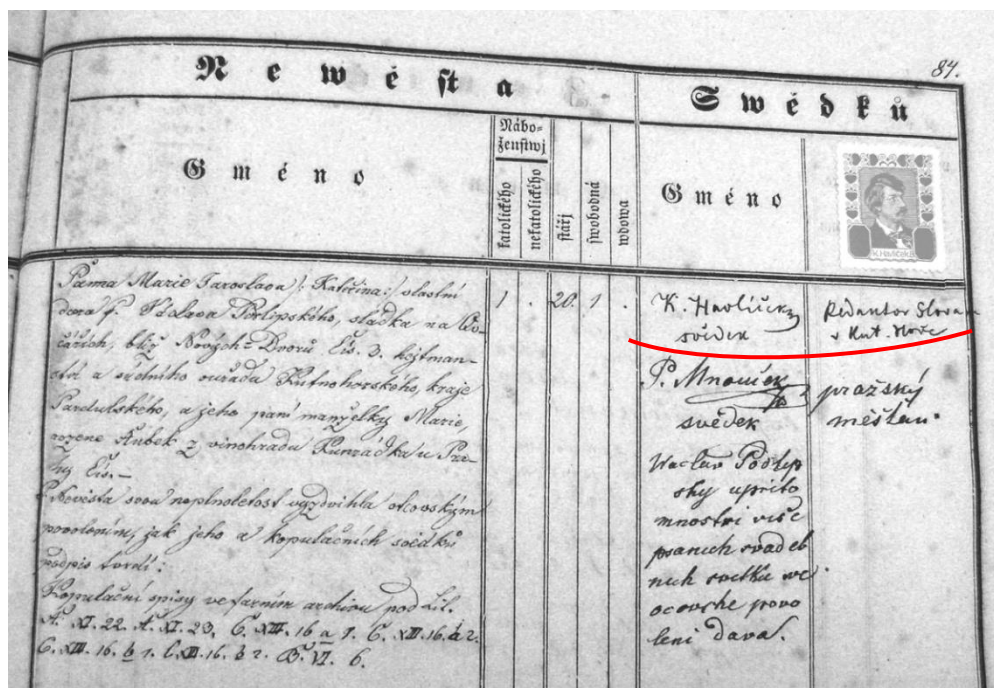
Pro milovníky historie

Havlíčková ulice

Havlíčková ulice se původně nazývala „Ovčárecká“. Nebyla tak dlouhá jako dnes. Na levé straně končila tržištěm a domy na pravé straně končily asi nynějším domkem Ladislava Pošíka. Výstavba dalších rodinných domků začala až za první republiky. V této ulici se, mimo náměstí, nacházela i řada obchůdků. Nynější senioři, novodvorští rodáci, jistě pamatují na papírnictví pana Taišla, cukrárnu manželů Hliňovských nebo obchod smíšeným zbožím pana Šperlinka.

Na zasedání obecního zastupitelstva 21.února 1919 se začalo projednávat nové pojmenování Ovčárecké ulice. Převážil návrh učitele Jana Hradeckého na ulici Havlíčkovu na počest novináře a spisovatele Karla Havlíčka Borovského. Zcela oprávněně. Karel Havlíček za svého pobytu v Kutné Hoře měl v Nových Dvorech řadu přátel, za kterými často dojížděl. Velmi přátelské styky měl s MUDr. Josefem Šíchou i s hrabě-

tem Jindřichem Chotkem. Jeho přítelem byl i sládek ovčáreckého pivovaru Václav Podlipský, jehož dceři Marii byl 22. října 1850 svědkem na svatbě.

Trochu si oživíme školní znalosti o Karlu Havlíčkovi. Narodil se 1. října 1821 v obci Borová (dnešní Havlíčkova Borová) u Přibyslavi. Karel Havlíček se později začal podepisovat podle místa narození – Karel Havlíček Borovský. V dubnu 1848 začal v Praze

pracovat jako redaktor Národních novin. Téhož roku se oženil s Julií Sýkorovou. Byla o pět let mladší, ale již při sňatku nemocná tuberkulózou. Den před Štědrým dnem 1848 se manželům narodila dcera Zdeňka. Karel Havlíček si založil vlastní noviny, ale v roce 1850 mu kvůli politické činnosti byla zakázána Praha a tak Havlíčkovi přesídlili do Kutné Hory, kde Karel začal vydávat politický týdeník Slovan. V Kutné Hoře bydleli v pěkném bytě se zahradou v tzv. Vrabcovně. Pro dcerku to byly pěkné časy – měla chůvu Kateřinu Mrázkovou, hrála si na zahradě s buldokem Džokem. V srpnu 1851 se Havlíčkovi přestěhovali do Německého Brodu do domu, ve kterém Havlíček strávil část svého dětství. Na začátku prosince 1851 odvezli úřady Karla do vyhnanství do Brixenu. Po půl roce povolili jeho manželce i dceři, aby jej tam následovaly. V roce 1854 požádal Havlíček o propuštění, hodně si sliboval též od amnestie, kterou vyhlásil císař František Josef I. u příležitosti své svatby se Sissi. Doufal marně! Na něj se amnestie nevztahovala. Ženu a dceru ale poslal do Čech. Ti tři se už nikdy společně nesetkali. Následujícího roku se Juliin stav povážlivě zhoršil. Havlíček nakonec dostal povolení k návratu do Čech, ale manželku už nezastihl mezi živými. U Karla Havlíčka, který se nakazil v Brixenu od své ženy, propukla však tuberkulóza v nezdravém českém prostředí naplno a on jí 29. července 1856 v Praze ve věku 34 let podlehl.

Osiřelá Zdeňka dostala titul „Dcera národa“ a na zajištění jejího výživného a věna byla vyhlášena loterie. Ta ve finále vynesla přes 30 tisíc zlatých a poručníkem byl její strýc František Jaroš. Havlíčkův švagr se ovšem postupem času zadlužoval a mnozí se obávali, že ke splacení použije Zdenčiny peníze. Novým poručníkem byl proto určen známý český politik František Brauner a Zdeňce určil pobývat v rodině univerzitního knihovníka Jana Hanuš. Zde ovšem Zdeňka nebyla šťastná a tak si ji František Brauner po třech letech vzal k sobě. Poslední dva roky prožila u babičky v Německém Brodě. To už se začíná naplno ozývat dědictví po matce – tuberkulóza. Navštěvuje ji neúnavný hrabě Kounic s žádostí o ruku. Zdeňka nakonec dává pragmaticky přednost sňatku z rozumu se statkářem Antonínem Svobodou. Toho jí vybrali Braunerovi a „národu“ se zamlouvá. Zůstane však jen u plánů. „Dcera národa“ umírá 20. září 1872 v 6 hod. ráno. Nebylo jí ani dvacet čtyři let ... Josefína Havlíčková tak byla nucena po svém manželu, synovi a snaše pochovat i vnučku.

Karel Havlíček

Zdeňka Havlíčková v r. 1871

Ještě jednou Havlíčkova ulice. Prodejna pana Karla Chyby, kterou si asi již málokdo pamatuje. *Jen pro zajímavost:* s dcerou Karla Chyby, Antonií, se 18.1.1934 v Nových Dvorech oženil starší syn ředitele školy Jana Hradeckého (*navrhovatele nového názvu ulice*), Vladimír. Nyní je dům ve vlastnictví paní Evy Vaňkové roz.Šperlinkové.

5.července 1937 v podvečer uspořádala místní "Osvětová beseda" průvod mládeže, spolků a občanů jako připomínku upálení mistra Jana Husa 6.července 1415. Průvod vyšel od hasičské zbrojnice, šel ulicí Havlíčkovou do ulice Šíchovy a na náměstí k pomníku padlých. Po slavnostních projevech zazpívali členové "Sokola" za řízení pana Jana Hradeckého, řídícího učitele v.v. píseň "Hranice vzplála" a československou hymnu. V současnosti je 6.červenec (Den upálení mistra Jana Husa) stále státním svátkem, ale velmi pochybuji, že některá obec nebo alespoň některý kulturní spolek tento den vůbec připomíná. Průvod vede městský strážník pan František Vilím.

Masopustní průvod 20.února 1955 v Havlíčkově ulici. Medvěďákem je Ladislav Krutský a za medvěda je přestrojen Jaroslav Lanc. Jako kluci jsme se báli více žabáka – snad to byl pan Hrůza.

Nějaká akce starších žáků novodvorské školy asi r.1956. Havlíčkova ulice podél „Tržiště“. Děvčata v sukních. Půvabné dívčí mládí. Dnes se nosí půvab v kamaších a natrhaných džínách.

Zpracoval Zdeněk Stehlík 2017

Prameny:

Matrika oddaných Nové Dvory a internet (Novinky.cz - Trpký úděl dcery národa Zdeňky Havlíčkové)